

[Kirsten Jacobsen]

Jeg synes dog, det havde været mere på sin plads, hvis boligministeren havde fortalt Folketinget, at selv Folketingets indflytning i Provianthuset ikke er sket efter reglerne. Jeg synes, boligministeren skulle have fortalt Folketinget, at man efter indflytningen har været nødt til at lukke et kontor, at man giver Folketinget lov til at flytte ind og tage tingene i brug, inden man har ansøgt relevante bygningsmyndigheder om tilladelse til ibrugtagning af bygningen; den slags oplysninger havde det været mere rigtigt at give Folketinget end en ros til de arkitekter, som har overtrådt det gældende bygningsreglement, som er skrevet i det ministerium, boligministeren forvalter.

Jeg synes også, at det taler for sig selv, at man er nødt til at indskærpe over for offentlige myndigheder, at reglerne også gælder for dem. Vi ved jo alle sammen, at vores love normalt slutter med, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men man har altså haft den opfattelse, at de heller ikke gælder for offentlige myndigheder. Det må man jo have haft, siden det er nødvendigt at indskærpe, at lovene gælder for offentlige myndigheder.

Og hvis der var fortolkningsspørgsmål, måtte man jo gå ud fra, at det ministerium, som har skrevet reglerne, i det mindste vidste, hvad reglerne betød, da de skrev dem. Den person, som har skrevet det pågældende afsnit i bygningsreglementet, er da heller ikke i tvivl; vedkommende ved udmærket godt, hvad det betyder. Det ved alle andre eksperter også.

Der er kun 2 her i Danmark, som ikke har den opfattelse, og det er Boligministeriet, Slots- og Ejendomsstyrelsen og deres advokat – og det skulle da bare mangle, når man betaler flere millioner for at have advokaten til at føre sin sag, at han så ikke sørgede for at føre den til gavn for én.

Kammeradvokatens undersøgelse konkluderer, at hverken bygherren eller den ansvarlige bygningsmyndighed kan bebrejdes noget. Begrundelsen er, at bygningsreglementet ikke er præcist nok; det angiver ikke præcist, hvordan man skulle have gjort. Som jeg sagde før, er det af uvildige eksperter blevet påpeget, at denne konklusion enten bør tages med mange modifikationer eller er direkte forkert. En tolkning af dette er, at byggeloven er en funktions- og rammelov; anvendelsen vedrørende eksisterende byggeri er § 2 b, ombygning og andre

foranstaltninger, som er væsentlige i forhold til bestemmelser i loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser. Dertil kommer, at bygningsreglementet kun gælder for nybyggeri. På den baggrund påpeges det, at det er det forkerte sted, kammeradvokaten har fundet undskyldningen for at frifinde staten og kommunen. Dette skriver arkitekt Per Stampe Rasmussen i Weekendavisen den 28. januar 1994.

Det er en almindelig vurdering, at bestemmelserne vedrørende brandadskillelse tilsigter, at en brand ikke skal kunne passere adskillelsen – hverken igennem, under eller over den – inden for et nærmere defineret tidsrum. Ligeledes er det almindeligt anerkendt, at der imod tagadskillelsen findes to løsninger: Enten føres brandvæggen ubrudt gennem tagkonstruktionen indtil en nærmere defineret højde, der forhindrer brandspredning over adskillelsen, eller alternativt føres brandvæggen op til tagkonstruktionen på en sådan måde, at der opnås sikkerhed for, at en brand ikke kan passere over væggen inden for nævnte tidsrum. Dette bliver skrevet af rådgivende ingeniør Peter Gaardsted i Ingeniøren den 11. marts 1994.

Denne vurdering støttes af statens brandeksperter i Beredskabsstyrelsen, der siger, at ulovlige brandmure ikke kan undskyldes med henvisning til uklarhed om reglerne. Ifølge Beredskabsstyrelsen er reglerne med hensyn til brandsektionsvægge ikke til at tage fejl af. Brandsektionsvægge skal altid og uden undtagelse føres helt op til tagdækningen for at forhindre brande i at vandre.

Ved ombygningen af Provianthuset var væggene ikke ført op til tagstenene, men kun til den indvendige forskalling. Under branden kunne flammerne derfor uhindret brede sig i hele bygningens længde.

Beredskabsstyrelsen meddeler i et brev af 1. februar 1994 kammeradvokaten, at Beredskabsstyrelsen er af den opfattelse, at ordlyden i BR82, kapitel 6.4.1, stk. 4, sidste punktum: »Væggen skal udføres i tæt forbindelse med tagdækningen ud fra en brandteknisk vinkel«, ikke kan give anledning til misforståelser. Ved tagdækningen forstås i denne sammenhæng det øverste, yderste lag tagdækning, idet hensigten med bestemmelsen alene er at forhindre, at brandudbredelsen sker i det vandrette plan.

Ingeniør Harald Lundsgaard, der har skrevet bygningsreglementets afsnit om brandsik-